

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 244.

V Ljubljani, v petek 23. oktobra 1896.

Letnik XXIV.

Za Raiffeisenove posojilnice.

(Govoril v državnem zboru poslanec dr. J. Šusteršič.)

Nujni predlog poslanca dr. Šusteršiča in tovarišev, zadevajoč pravico na podlagi zakona 9. aprila 1873, drž. zak. št. 70 ustanovljenih posojilnic in hranilnic, tudi od neudov vsprejemati hranilne vloge.

Na podlagi zadržane postave z dne 9. aprila 1873, drž. zak. št. 70, ustanovljena hranilnica in posojilnica v Podgradu, ki je v svoja pravila vsprejela določbo, da vsprejema tudi od neudov hranilne vloge proti izdaji vložnih knjižic, dobila je od e. kr. trgovskega in mornarskega sodišča v Trstu odlok z dne 8. maja 1896, št. 8176, v katerem se ji naroča, naj ono določbo iz svojih pravil izbriše, ker take vloge sprejemati dovoljeno je le onim zavodom, ki so pod posebnimi postavami in državnim nadzorstvom.

Pritožba dotične hranilnice in posojilnice zoper ta odlok na e. kr. deželno nadsodišče v Trstu bila je z odlokom 11. avgusta 1896, št. 14.917 zavržena, s pristavkom, da ona posojilnica ne more izkazati posebnega dovoljenja za vsprejemanje hranilnih vlog od neudov.

V najnovejšem času je e. kr. okrajno sodišče v Gorici (z odlokom 3. oktobra 1896, št. 3410) z istimi razlogi zabranilo registriranje hranilnic in posojilnic v St. Petru pri Gorici.

Glede na to, da je tu postavi in dosedanjim določilom nasprotna praksa usposobljena ovirati tako veselo se razvijajoče kreditno združeno gibanje srednjih stanov, posebno pa kmečkega stanu, stavijo podpisani predlog:

Visoka zbornica naj sklene:

„C. kr. vlada se nujno pozivlja, naj primernim potom skrbi za to, da se kreditna združna organizacija ne ovira po ozkosrčni praksi sodišč.

V formalnem oziru se predlaga, naj se ta predlog obravnava z vsemi prikrajšavami po § 42 pravilnega reda, toraj naj se takoj na dnevni red postavi in pravnemu odseku izroči z naročilom, da v 14 dneh o tem poroča.“

Dunaj, 14. okt. 1896. (Sledi 70 podpisov.)

V temeljeval je ta predlog poslanec dr. Šusteršič z nastopnimi besedami:

Visoka zbornica! Postava o obrtnijskih in gospodarskih zadrugah z dne 9. aprila 1873 je zaradi svojega jako važnega socialnopolitičnega namena jedna najboljših postav, katere imamo. V obsegu te postave je mogoča prosta gospodarska organizacija, posebno srednjega delavskega, kmečkega in obrtnega stanu.

Obžalovati je le, da so to priliko ravno ti stanovni — jaz mislim pred vsem na kmečki stan — še le tako pozno rabiti začeli.

Prvi začetki te organizacije kmečkega stanu ne segajo dalje nazaj, nego do leta 1886, v katerem letu so se ustanovile prve takozvane Raiffeisen-ove hranilnice v Avstriji.

Da je to delovanje od l. 1886 tako narastlo, ta dokazuje, kako krepka delavnost in dostopnost je bila v našem kmetu, in da je bilo treba le malo spodbude, katero je dal Raiffeisen, da je to spečo delavnost vzdramil, in je iz nje plodonosno delovanje tako bujno izkličilo.

Mi imamo danes v Cislajtaciji gotovo več kot tisoč Raiffeisenovih društev, gospoda, in le obžalo-

vati je, da so nekatere dežele v tem razvoju še daleč zaostale. K tem deželam, katere so zaostale, moramo pred vsem prištevati Primorsko. Še le pred kratkim so skušali tam Raiffeisenovo posojilnico ustanoviti, in kaj se je zgodilo?

Trgovsko- in pomorsko sodišče v Trstu je prišlo do te misli, da hranilnice in posojilnice po združnih postavah od 9. aprila 1873 niso opravičene, od neudov hranilnih vlog sprejemati, in v zadnjem času se je tej čudni razlagi postav pridružilo tudi okrajno sodišče Goriško. Deželna nadsodnija v Trstu je dotični odlok trgovskega in pomorskega sodišča potrdila, in sedaj imamo pred seboj formalno pravomočni odlok, odlok, kateri kreditno društveno organizacijo, pred vsem ono kmečkega stanu, jako občutljivo ovira in oškoduje.

Ce se hoče hranilnicam in posojilnicam, in posebno Raiffeisenovim, katere obstoje na neomejenem poroštvu, vzeti pravica, jemati tudi od neudov hranilne vloge, potem, gospoda, je to delovanje s kratka zadušeno in nemogoče. (Tako je!)

Raiffeisenova blagajna, katera nima pravice, jemati hranilnih vlog od neudov, je mrtvorajeno dete, kajti Raiffeisenova društva so vendar združenja kredita potrebnih ljudij, kateri zamorejo s solidarnim jamstvom pri drugih kredit dobiti. Sedaj pa se jim takorekoč prepoveduje. Ako morajo kredita potrebni denar sami skup spraviti, potem ne potrebujejo Raiffeisenovih društev, potem sploh niso več kredita potrebni.

Ta razsodba ali to naziranje primorskih sodišč nasprotuje ne le vsem dosedanjim razsodbam ampak tudi postavi. Gospoda, v Avstriji je bilo do sedaj do 3000 hranilnic, katere so imele ravno isti namen, da so smele od udov in neudov hranilne vloge sprejemati, brez pomisleka registriranih, in te razvijajo že leta svoje blagonosno delovanje.

Vsa sodišča v Cislajtaciji bila so tedaj mnenja, da združna postava dovoljuje hranilnicam in posojilnicam vsprejemati vloge tudi od neudov. Kar zadeva postavo, gospoda moja, meni okrajno sodišče goriško v svojem odloku dne 3. okt. l. l. št. 3460, da združna postava z dne 9. aprila 1873. prepoveduje hranilnicam in posojilnicam vsprejemati vloge od neudov.

Prosim, preberite to postavo, nobene besedice ni o tem notri. Popolnoma nerazumljivo mi je, kako je zamoglo ono sodišče ali oni poročevalec priti na to misel.

Imamo pa poznejšo postavo, ki se res nanaša le na posojilnicam, posebno Raiffeisenovim društvom podeljene ugodnosti pri pristojbinah, in v tej postavi se s pravico hranilnic, vsprejemati vloge tudi od neudov, računa kakor z gotovim dejstvom. To je postava z dne 1. junija 1889, drž. zak. št. 91, čegar § 1. pravi:

„Kreditnim in posojilnim zavodom, hranilnicam in posojilnicam, pripadajo poleg olajšav pri davku in pristojbinah, ki so jim itd. dovoljene, še naslednje ugodnosti, ako po pravilih — zadnja alineja — obrestna mera pri posojilih ono pri vlogah k večjemu za 1/4 odstotka presega.“

Tu imamo tedaj državno postavo, katera tako rekoč naravnost priznava posojilnicam in hranilnicam pravico, vsprejemati hranilne vloge, a ta postava, kakor se kaže, primorskim sodiščem ni znana.

Gledé na to nasprotstvo primorskih sodišč nasproti hranilnicam in posojilnicam, zlasti nasproti Raiffeisenovim društvom, čutil sem se primoranega, staviti nujni predlog. Predlog je jako splošen. Glasi se:

„C. kr. vlada se nujno pozivlja, naj primernim potom skrbi za to, da se kreditna združna organizacija ne ovira po ozkosrčni praksi sodišč.“

Tu se vladi nudi prilika, na različni način varovati koristi kreditnih zadrug. Mogoče je, da se tu z izdajo principijelnega sklepa najvišjega sodišča napravi red. Ako bi se pa najvišje sodišče oklenilo mnenja primorskih sodišč, potem bi pač ne preostalo družega, kakor da predloži visoka vlada zakon, kateri bi kot avtentična razlaga § 1. postave z dne 9. aprila 1873, ali pa kot novo pravno določilo izrecno izjavil, da so obrtne in gospodarske zadruge popolnoma opravičene, tudi od neudov vsprejemati vloge.

Moj predlog ima še svojo posebnost, in to moram prav odkritosrčno priznati. Govori se namreč, da gotovi deželni predsedniki Raiffeisenovim društvom niso naklonjeni, in govori se tudi, da so si deželni predsedniki in predstojniki sodišč v tem smislu dopisavali. Gre se torej tu — ako je to resnica, ne morem dokazati, pa visoka vlada bode že prišla do resnice — gre se torej tu, ako je to resnično, za naravnostno vmešavanje izvrševalne oblasti v sodno oblast. Mislim, da moram posebno to poudarjati, da moj predlog ni naperjen proti osrednji vladi. Vemo namreč, da pri nas v Cislajtaciji deželni predsedniki z neko samostojnostjo nastopajo in osrednja vlada o tem nima niti duha.

Zato pozivljam visoko centralno vlado, naj gre stvari do dna in prosim vlado, naj zlasti še danes odločno izjavi, da je pripravljena in odločena, kreditno in združno gibanje v prosep delavskega in kmečkega stanu kar najvspešneje podpirati, in da se po njenem mnenju ti odloki primorskih sodišč ne strinjajo s postavo.

Ze s samo to izjavo bode mnogo pomagano. Gre se tu za stvar, gospoda moja, katera je sicer malenkostna v početku, za naš kmečki stan pa vendar velike važnosti. (Prav res!)

Prav dobro vem, da bolehačega kmečkega stanu s posojilnicami ne bomo ozdravili, to ni mogoče. Kmečki stan moral je vsled napačne gospodarske politike dosledno, ako je hotel ali ne, naj se je še tako temu upiral, zabresti v suženjstvo dolgov.

Raiffeisenove posojilnice pa so ono sredstvo, s katerim se najhujše ostrine bremena dolgov vsaj deloma odpravijo. Raiffeisenova blagajnica postala je kmetov bankir. Raiffeisenove blagajnice, koder obstojé, odpraviti, bila bi nesreča za celo okolico.

Raiffeisenova blagajnica je, dejal bi, palica, s katero si bolni kmečki stan vsaj nekaj časa naprej pomaga, in upamo, da si bo s to podporo tako dolgo pomagal, da bodo vladajoči začeli uvidevati, da je blaginja kmečkega stanu v Avstriji glavna stvar in da mora to biti najvažnejši namen zdrave gospodarske politike. (Pritrjevanje.)

Stvar je silno nujna zato, ker je v deželi, v kateri je združno gibanje kmečkega stanu žali Bog še tako malo napredovalo, celo gibanje s protizakonitim odlokom za mesece ustavljeno. In samo to po-

menja za dotične udeležnike veliko zgubo na gospodarskem premoženju.

Prosim Vas tedaj, gospoda moja, da v tem vprašanju, ki je brez vsakega političnega in narodnostnega momenta, ki je zgolj gospodarsko in koder se gre za korist ljudstva in zlasti tako zelo tlačnega kmečkemu stanu, jednoglasno glasujete za nujnost. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Dunajski protisemiti in njihovi za-grizent nasprotniki so si vedno v laseh. Ne mine skoro dne, da ne bi iznašla židovsko-liberalna klika kake nove laži, s katero skuša oblatiti antisemitsko upravo pred celim svetom. Sedaj je v tem oziru na dnevnem redu tudi vprašanje glede plinove razsvitljave dunajskega mesta. V skrbi za občni blagor vneti mestni odborniki so sklenili, da napravijo mestno tovarno za plin ter izročijo skrb za razsvetljavo mesta sami občinski upravi. S tem hvalevrednim činom se bo prvič dosegla boljša in cenejša luč, drugič, kar je za dunajsko občino neprecenljive vrednosti, ji je s tem zagotovljenih 2 milijona vsakoletnih čistih dohodkov, kateri se bodo gotovo lahko porabili v najblažje namene. Toda židovski liberalci nočejo ničesar slišati o tem ter trdijo v jedno mer, da antisemitje ne poznajo nikake človekoljubnosti (!) in se ne marajo ozirati na opravičene (?) zahteve raznih slojev dunajskega prebivalstva. V resnici pa židovsko klika kaj malo briga, kaj reče k temu sklepu prebivalstvo, marveč kriči le v imenu židovsko-kapitalistične podjetniške plin. družbe, kateri se bode s tem činom odtegnilo mnogo milijonov čistega dobička. Omednem bodo pa seveda oškodovani vsi v njeni službi se nahajajoči faktorji in toraj se ni čuditi, da so vdarili na veliki boben vsi židovski „žornali“, ki na vse mogoče načine skušajo ogrditi dobro stvar, kar se jim pa niti v najmanjši meri ne bo posrečilo. Trezno prebivalstvo uvideva svoje koristi in več ne potrebuje.

Volitveno gibanje v Nižji Avstriji postaja vedno živahneje, čim bolj se približuje čas za deželnozbornske volitve. Malone za vse okraje so razne stranke že postavile svoje kandidate. Volilni oklic je izdala dosedaj še le jedina krščansko-socialna stranka, vse druge stranke čakajo še menda ugodne prilike ali kali! Liberalni veleposestniki se snidejo, kakor smo že na kratko omenili, danes popoldne, da se posvetujejo o vladni želji gledé kompromisa mej konservativnimi veleposestniki. Velika večina nižjeavstrijskih volilcev se je v zadnjem času odpovedala lažiliberalnim načelom in je torej lahko umljivo laskavo pisarenje židovsko-liberalnih listov, s katerim bi radi rešili še zadnje postojanke v Nižji Avstriji.

Ljudsko šolstvo v Galiciji. Iz raznih govorov in pojasnil v postavodajalnih zastopih, kakor tudi iz časniških pojasnil je razvidno, da je šolstvo v Galiciji na najslabši stopinji v Avstriji. „Mesto Tarnov“, poroča neki židovsko-liberalni list, „je pa sedaj doseglo to prednost, da se je pri njem urešnil antisemitski program glede verske šole“. V resnici je pa vsa stvar popolnoma naravna, le da je mestna dekliška šola rešena vnebovpijoče krivice. Dosedaj so bile namreč katoliške in židovske učenke skupno v jednom razredu. Sedanja voditeljica te šole pa je razdelila oddelke v dve vsoprednici in s tem ločila katoliške od židovskih otrok ter pridela prvi katoliško, drugi židovsko učiteljico. To naredbo je odobril tudi okrajni šolski svet, ki je prosil potrjenja tudi pri deželnem šolskem svetu. S to, popolno pravično, za obe veroizpovedanji jako ugodno naredbo, se je pa po mnenju židovskih liberalcev storila zelo velika pregreha in vresničil (!) antisemitski program glede ljudskega šolstva. Vidi se, da nimajo niti pojma o krščansko-socialnem načrtu.

Nekaj misli o rusko-francoski zvezi. Pred zadnjim obiskom carja na nemškem dvoru je veljalo splošno mnenje, da je rusko-francoska zveza sklenjena in potrjena, in ta misel je posebno Nemčiji in njene politike zelo neprijetno dirnula. Vsakdo je namreč mislil, da je sklenjena zveza jedino le Nemčiji na kvar. Sedaj pa, ko sta se cesar Viljem in car Nikolaj „najprisrčneje objela“, je izginil z obrazov nemških politikov nekako ves strah in jeli so že dvomiti, obstoji li res toliko važna zveza mej Rusijo in Francijo. Na to vprašanje odgovarja neki nemški diplomat v francoskem „Figaro“ nastopno: Ne vem, je li sklenjena zveza mej Rusijo in Fran-

cijo, ali ne. V Nemčiji je vsakdo prepričan, da so Francozi samo radi tega želeli zveze, da bi jo izrabili nasproti Nemčiji. Sploh se pa dvomi, da bi se dala Rusija vjeti v take mreže, kajti gotovo je, da obstoji trdno prijateljsko razmerje mej Nemčijo in Rusijo, in kakor sedaj kaže, smemo se nadejati trajnega miru z Rusijo. Jaz sam sem tega mnenja, posebno zato, ker prihajam ravno iz Rusije, koder so me povsodi najprijazneje vsprejeli. Vse je odvisno od stališča zunanjih držav nasproti Nemčiji; ako hoče imeti Francija vojsko, naj jo ima. Od nemške strani se gotovo ne bo zgodilo ničesar, kar bi dalo povod nemirnom. Nikakor pa ne moremo razumeti, kako si more Francija nakopavati odgovornost, strahiti Evropo z vojsko, mesto da bi sama pospeševala svetovni mir, ker je vendar francoski narod na vrhuncu napredka. — Tako se sodi v Nemčiji, akoravno je dovolj znano, po čem hrepeni njihov najbližji sosod. V Franciji se seveda ne ozirajo dovolj na to, kar se govori o njih, ker so popolno (!) prepričani, da jim je v vsakem slučaju naklonjen ruski car.

Preosnova belgijske armade. Nedavno smo na kratko omenili predloge angleškega vojnega ministra, v katero je vsprejel določbe glede preosnove belgijskega vojaštva. Po novem zakonu, o katerem bode izrekel svojo sodbo seveda še državni zbor in ga več ali manj opilil in prikrojil, se uvede v Belgiji osebna vojaška služba z 20. letom in traja 12 let, in sicer 8 let aktivne in 4 leta rezervne službe. Dosedanje meščanske garde se odpravijo in uvede kategorija prostovoljcev, kateri bodo uživali več ugodnosti, kakor navadni prostaki. Načrt zakona je toraj v glavnih potezah popolno podoben našim vojnim zakonom. Že takrat, ko smo prvič omenjali te preosnove, smo izjavili, da ji ne more biti naklonjen noben katolišk poslanec, ki so mu znane vnebovpijoče nadloge sedanjega socialnega nerada. Vsaka preosnova meri namreč na to, da se kolikor možno pomnoži vojaštvo in s tem naklada prebivalstvu novo, neznosno breme. Jedne točke tega sicer ne hvale vrednega načrta pa moramo vsekakor omenjati pohvalno. Glasi se namreč v vladni predlogi, da mora država odškodovati vse one uboge rodbine, katerih člani morajo pod vojno zastavo. S to naredbo, ki se gotovo sprejme, bo obrisana marsikatera solza in le želeli je, da se za čas, dokler ne odklenka svetovni vladi militarizma, tudi pri nas uveljavi jednaka, prepotrebna postava.

Turki in Armenci. Pred nekaj dnevi je naznanil veliki vezir carigradskim oblastvom, da namerava dvesto Armencev v Varni nov napad na Carigrad, vsled česar se polaga vsem oblastvom na srce, da ohranijo popolno čuječnost. Ta odlok je seveda provzročil mej Mohamedovi velik strah. Prav dobro jim odgovarja poročilo „Pol. Corr.“ iz Sredea, v katerem se pojasnuje, da ni misliti na kak napad od strani Armencev, ker so, posebno v bližini Carigrada se nahajajoči, tako oslabiljeni, da ne morejo pričeti večje akcije. — Iz tega sledi, da meri odlok velikega vezira samo na to, da bi vzbudil v prebivalstvu novo mržnjo do kristijanov, in namerava na ta način zatreti še ostalo peščico krščanskega prebivalstva v Carigradu in njega okolici. Potem naj pa kedo reče, da je turška vlada popolno nedolžna in da so vseh nemirov krivi samo Armenci.

Izredni občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v Novem Mestu

dne 15. oktobra t. l.

(Konec.)

O šesti točki: O pomenu in napravi pripravnih trtnic za podružnice in občine so govorili trije govorniki. G. Bele priporoča trtnice za večji okraj, kateri lažje zmore troške take naprave. Gg. Rohrman in Skalicky sta se izrazila za trtnice v občinah in posamnih podružnicah, torej za manjše kraje. G. Pristov je tudi za trtnice v manjših krajih, in lahko bi se imenovala združne trtnice, ako dobimo kmetijske zadruge. Sprejme se predlog g. Skalicky-a oz. Rohrmana, naj se napravijo v raznih podružnicah in občinah take trtnice.

Ker je bilo že čez dve popoldne, se je nazadnje hitro sklepalo, ker so vdeleženci že začeli odhajati. Na vrsto je prišla 7. točka: predlogi tičeči se pospeševanja vinoreje. Izročilo je g. predsedniku 7 gospodov spisane predloge. Mej temi omenim, da naj se državna posojila strankam hitro izplačujejo, da naj se napravi zaklad, iz katerega naj bi se delila podpora, naj se stavi v proračun zborov sveta

za zasejanje vinogradov. Te predloge je stavil posebno g. dr. Romih in g. Gombač.

Važen predlog je pa bil g. Rohrmana, ki je priporočal, naj ustanovi c. kr. kmetijska družba poseben vinarški odsek, kakor ima že konje-rejski, ribarski odsek, ki bi se trudil za pospeševanje vinogradov in bi napravljala taka zborovanja.

Predsednik da predloge na glasovanje, sprejmejo se vsi. Nato se zahvaljuje zborovalcem, da so do zadnjega vstrajali in da so prišli kljub skrajno neugodnemu vremenu v tolikem številu, in zaključil zborovanje.

Tako se je vršil ta zbor. Veliko lepega smo slišali, se naučili za napredek v vinogradarstvu, sklenili mnogo sklepov v njegov prospah.

Toda vsi sklepi ne pomagajo dosti, ako so samo na papirju, ampak treba jih je izvršiti.

Zbor je bil mnogoštevilno obiskan in bi jih bilo izdatno več prišlo zlasti z Bele krajine, ako bi ne bilo prejšnji dan in tudi zborovalni dan neprenehoma dežilo. Bili so vinogradniki iz Dolenjske tostran in onstran Gorjancev, potem s krškega, trebanjskega okraja, celo iz Vipave in Hrvaškega po eden zastopnik. Zborovanje se je bolje obneslo, nego smo pri tako slabem vremenu pričakovali, znamenje, da se ljudje zanimajo za zboljšanje vinogradov, in to je gotovo korak k boljši bodočnosti. K temu bo tudi pomagala vinarška razstava, ki se je zaprla 20. oktobra. Tu je mnogo zanimivega. Vidiš naslikano trtno uš na listu in korenini; dalje kažejo razni modeli, kakor se pravilno grubajo trte, kako zasaditi nov vinograd; razstavljena so nadalje razna orodja, ki se rabijo pri obdelovanju vinogradov, razne žvepljalke, škropilnice, različne motike, noži za obrezovanje trt in druga orodja. Razstavljeni predmeti so bili na prodaj, in tako je lahko vsakdo kupil kaj potrebnega orodja, o katerem ni vedel, kje ga naročiti. Vse je torej razumljivo in praktično, kar je največje važnosti.

Vdeleženci so bili zadovoljni z zborovanjem in razstavo in so šli na razne kraje in se bodo z vneto prijeli dela po navodilih, katerih so se naučili na občnem zboru. Spoznali so, da kmetijska družba res skrbi za njihove vinograde. Vendar vse to zaman, ako država in dežela ne priskočita vinogradnikom izdatneje na pomoč. Zlasti si usojamo tu izreči željo, naj bi država in deželni odbor skrbela, da bi se kolikor mogoče veliko cepljenih ameriških trt oddalo revnim vinogradnikom zastoj, ker plačati nimajo s čem. Dalje bi se moralo bolj skrbeti za pouk o cepljenju. Ako bi se v vsakem kraju naučilo nekaj posestnikov cepiti, bi bilo pomagano, a sedaj še marsikateri posestnik ne zna. Potem se bo kmalu obrnilo na bolje, vinogradi bodo zopet zasejani. Zato pa treba dela in sicer resnega dela. Potem dá tudi Bog svoj blagoslov. Križki.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana dne 22. okt.

Pričetkom današnje izredne seje je naznanil župan, da je povodom godu Nj. Veličanstva izrazil potom deželnega predsedništva udanostna voščila v ime mestnega sveta. Od deželnega predsedništva mu je te dni došla Najvišja zahvala.

Nadalje je došlo od dež. predsedništva naznanilo, da je v deželnem zboru glede vtelesenja dela občine Moste z mestno občino ljubljansko sklenjeni zakon dobil Najvišje potrjenje, z naročilom, naj mestni svet ukrene vse potrebno. Župan dostavi, da se je na lici mesta poučil o nujnih napravah, ki se morajo izvršiti v novem mestnem delu, mej drugimi razsvitljava, poprava cest in ulic ter policijsko nadzorstvo, in da je že naročil stavbinskemu uradu, da oskrbi potrebne načrte in proračune. Konečno omenja zadnje interpelacije glede snazenja cest, ter pravi, da je naznanil deželnemu predsedstvu nasvete mestnega sveta glede eraričnih cest. Predsedništvo je na dopis odgovorilo, da bo ukrenil cestni erar, v kolikor je možno v okviru dovoljenih sredstev. Župan opozarja na izraženi pogoj ter dostavlja, da stori tudi mestna občina vse, kar ji dopuščajo sredstva, na kar naj bi se oziralo tudi ljubljansko časopisje.

Odbornik dr. Tavčar stavi nato dva nujna predloga. Prvi se glasi, naj se odpošlje finančnemu ministerstvu peticija za dovolitev zakonitih olajšav pri izvrševanju javnih del od strani mestnih zastopov in naj se o tem obveste tudi ostali mestni zastopi. — Drugi predlog meri na to, da se dožene dogovor mej deželnim odborom in mestnim svetom glede

